

A Fővárosi Ítéltábla dr. Menczel Mónika ügyvéd (....) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek, a Balogh, B. Szabó, Jean és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Bihari Ákos ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve Kft. (...) I. rendű és II.rendű alperes neve (....) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2014. szeptember 12. napján kelt, 10.P..../2013/18. számú ítélete ellen az alperesek 20. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és a felperesek teljes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket egyetemlegesen, hogy 15 napon belül fizessenek meg az I. és II. rendű alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 45.000 (Negyvenötezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetékből álló együttes első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. és a II. rendű alperesek megsértették az I. és II. rendű felperesek jóhírnévhez fűződő jogát, ezért az alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül a www.k....hu, a www.k...hu, valamint a www.b...hu honlapon tegye közzé az alábbi bocsánatkérő nyilatkozatot egy éven keresztül:

„A...”.

Az elsőfokú bíróság a fentieket meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg 66.000 forint perköltséget egyetemlegesen az I. és II. rendű felperesek részére.

Az ítélet tényállása szerint az I. rendű alperes pályázott a N... F... (a továbbiakban: N...) által az állami földek bérletére 2012 októberében kiírt pályázaton. A pályázat benyújtási határideje 2012. december 3-a volt. Az N... a pályázatról való döntést 2013 áprilisában hozta nyilvánosságra, melyből megállapítható volt, hogy az I. rendű alperes nem nyert azon a pályázaton, amelyet az általa addig használt földek bérletére hirdettek meg. Az I. rendű alperes által használt földekre többen pályáztak és nyertek el különböző nagyságú földek bérletére való jogosultságot.

A II. rendű alperes 2013. április 24-én sajtótájékoztatót tartott, amelyen egy prezentációt mutatott be, „N...” címmel és annak lényegi tartalmát ismertette a tényállás. A sajtótájékoztatót követően a G... elnevezésű, valamint további internetes portálok hírt adtak arról, hogy az I. rendű alperes az állami földekre kiírt pályázaton nem nyert. A különböző honlapokon megjelenő cikkek közvetlen

elérhetőséget tartalmaztak a II. rendű alperes által 2013. április 24-én tartott sajtótájékoztató anyaga megtekintéséhez, valamint részleteket közöltek a sajtótájékoztatón elhangzottakból.

A felperesek pontosított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az I. és II. rendű alperesek megsértették az I. és II. rendű felperesek jóhírnévhez való jogát, kérték az alperesek kötelezését a jogsértés abbahagyására, a további jogsértéstől eltiltásra, valamint arra, hogy a jogsértéssel egyező módon adjanak elégtételt és a bocsánatkérő nyilatkozatuk közzétételére a saját költségükön biztosítsanak nyilvánosságot az I. rendű alperes által üzemeltetett www.k...hu, valamint a www.k...hu és a www.b...hu honlapon a felperesek által meghatározott nyilatkozatszöveg közzétételével.

Arra hivatkoztak, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperes képviseletében eljárva, nagy nyilvánosság előtt valótlan tényeket állított, illetve való tényeket hamis színben tüntetett fel, amely magatartásával a felperesek jóhírnevét megsértette. A II. rendű alperes azt állította, hogy az I. rendű felperesnek köze lehetett a M... M... Kft.-hez, illetve annak a pályázati nyertességéhez. A II. rendű alperes az üzletrész átruházás tényét hamis színben, mintegy fiktív ügyletként tüntette fel azzal, hogy annak 2011. szeptember 15-ei dátumát „ominózus történelmi dátum”-nak titulálta. az I. rendű felperes - akit 2013 tavaszán a M... A... K... O... A...ének választottak - tisztsége során ellátott ténykedését továbbá a II. rendű alperes rossz színben tüntette fel, azt sugallta, hogy az I. rendű felperesnek szerepe lehetett abban, hogy az I. rendű alperes nem nyert a földbérlet pályázaton. Ezzel szemben az I. rendű felperes sem a földek pályáztatásában, sem a pályázatok elbírálásában ténylegesen nem vett részt, az kizárólag az N... hatásköre volt.

A II. rendű felperes azt hangsúlyozta, hogy nem végez olyan tevékenységet, amely élőlények genetikai módosításához kapcsolható lenne. A II. rendű alperes a II. rendű felperest és tulajdonosi körét „G...” titulálja, amely Magyarország teljes kifosztására törekszik.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az I. rendű felperes, mint a M... A... O... A... közszereplő, ezért a bírálat és a kritika során többet kell elviselnie, mint másoknak. A II. rendű alperes a 2013. április 24-ei sajtótájékoztatón tényeket közölt, mely tények alapján született véleményét mondta el, ezáltal a kifogásolt közlések nem tényállítások, hanem a II. rendű alperes véleményét és helyzetértékelését tükrözik a felperesek tevékenységével kapcsolatosan. E véleménynyilvánítások során a II. rendű alperes a valóságtól nem rugaszkodott el, a bírálat, a szólásszabadság és a sajtószabadság határát nem lépte túl.

Az elsőfokú bíróság a felperesek keresetét túlnyomó részt alaposnak találta. Határozatát a Ptk. 75. §-ának (1) és (2) bekezdésére, 76. §-ára, 78. § (1) és (2) bekezdésére, valamint 84. § (1) bekezdés a)-d) pontjaira alapította.

Megállapította, hogy az I. rendű felperes, mint a M... A... O... A... közszereplőnek minősül, mely közszereplői minősége valamennyi további tevékenységére kiterjed, ezért rá a közszereplőkre irányadó szabályokat kell alkalmazni a személyhez fűződő jogok megsértése esetén.

Rögzítette, hogy a II. rendű alperes a 2013. április 24-ei sajtótájékoztatót az I. rendű alperes érdekkörébe tartozó kérdésben az I. rendű alperes képviselőjeként tartotta.

Hangsúlyozta, hogy a sajtótájékoztatón a II. rendű alperes interpretációjában a II. rendű felperes M... C... Kft.-ben levő üzletrészához 2011. szeptember 15-ei értékesítése olyan összefüggésre enged következtetni, miszerint a II. rendű felperes és az annak képviseletében eljáró I. rendű felperes azért értékesítették az üzletrészüket, hogy lehetővé tegyék a későbbiek során a M... Kft. részére az állami földbérlet pályázatokon való részvételt, ilyen módon az I. rendű alperes által bérelt földekre pályázni tudjanak. Az üzletrész értékesítésére valójában az állami földbérleti pályázatok

meghirdetését megelőzően egy évvel került sor és a M... Kft. pályázata eredménytelen volt. A II. rendű alperes a kifogásolt közlésekkel azonban azt a hamis látszatot keltette, hogy az üzletrész értékesítésére azért került sor, hogy a M... Kft. utóbb az I. rendű alperes által használt földekre sikeres pályázatot tudjon benyújtani.

Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes való tény hamis színben tüntetett fel akkor, amikor az állami földbérleti pályázatok nyilvánosságra hozatalának időpontját összefüggésbe hozta az I. rendű felperesnek a M... A... O... A...-évé történő választásával, mert ezzel azt állította, hogy a földbérleti pályázatok eredményének a kihirdetése azért késett, hogy az a kamarai választások utáni időpontra tevődjön.

Valótlan tény állított továbbá a II. rendű alperes akkor, amikor azt állította, hogy az I. rendű felperes az állami földek bérletére kiírt pályázatok elbírálásában részt vett, ezt cáfolta ugyanis, hogy a földbérleti pályázatokkal kapcsolatos információk internetes fórumon nyilvánosan megjelent nyilatkozatból is megismerhetők voltak.

Ugyancsak valótlan tény állított a II. rendű alperes az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, amikor arra utalt, hogy az I. rendű felperes ismertsége révén is részt vett a pályázatok elbírálásában. E tény bizonyítani nem tudta, állítása azonban alkalmas arra, hogy az I. rendű felperest hamisan olyan színben tüntesse fel, mint aki a háttérből az I. rendű alperes tevékenysége és ezzel az ökológiai gazdálkodás megszüntetése érdekében tevékenykedik.

Való tény hamis színben tüntetett fel továbbá a sajtótájékoztatón a II. rendű alperes, amikor a M... I... Zrt.-nek a biotechnológiai kutatási tevékenységét összefüggésbe hozta a II. rendű felperes tevékenységével és mindezzel azt a látszatot keltette, hogy a II. rendű felperes génmanipulációs technológiát alkalmaz. Köztudomású tény, hogy azok az emberek, akik nem szakértői e témának, nagyobb részt ellenérzéssel viseltetnek e kutatási tevékenységgel szemben, ezáltal a II. rendű alperes a felperesek társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolta, azzal pedig, hogy e sajtótájékoztatónak az anyaga több internetes portálon keresztül is elérhető volt, lehetővé tette, hogy a felperesek jóhírnevét sértő magatartás széles körben ismertté váljon.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperesek jóhírneve sérült az alperesek magatartása révén. Az I. és a II. rendű alperesek együttes perlését jogszerűnek tartotta, kifejtve, hogy a felperesek objektív szankciók alkalmazását kérték, amelyek a jogsértés jellegéből adódóan a jogi személy képviselőjét kell, hogy terheljék. Az elsőfokú bíróság a rendelkező részben írt elégtétel adására kötelezte a II. rendű alperest, egyúttal eltiltotta a további jogsértéstől, ugyanakkor nem találta teljesíthetőnek az alpereseknek a jogsértő magatartás abbahagyására kötelezését, tekintettel arra, hogy a jóhírnév sértő magatartást az I. rendű alperes képviselőjében eljáró II. rendű alperes egy alkalommal, a 2013. április 24-ei sajtótájékoztatón követte el és ennek az anyaga jelent meg aztán több internetes portálon.

A határozattal szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesek keresetének teljes terjedelmű elutasítását kérték.

Álláspontjuk szerint a perben nem volt vitatott, hogy az I. rendű felperes közszereplőnek minősül, ennek tényét azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. A közszereplőnek a bírálat és a kritika során többet kell elviselnie, míg az ügy szorosan kapcsolódik az I. rendű felperes közszereplői mivoltához, ezáltal az I. rendű felperes a kifogásolt kijelentésekkel szemben személyiségi jogvédelemre nem tarthat igényt.

Emellett a kifogásolt nyilatkozatok a II. rendű alperes véleményét és helyzetértékelését tükrözik a

felperesek tevékenységével és működésével kapcsolatban, ezért nem tekinthetők tényállításoknak. Mindezek mellett a kifogásolt közlések nem indokolatlanul sértőek vagy bántóak - erre egyebekben a felperesek sem hivatkoztak -, így nem minősülnek jogszerűtlennek sem, e körben továbbá nem a felperesek szubjektív megítélése és egyéni érzékenysége az irányadó.

Tévesen szerepel az elsőfokú ítélet 13. oldal 4. bekezdésében, hogy a II. rendű alperes tényként állította volna, hogy az I. rendű felperes a kérdéses pályázatok elbírálásában részt vett, a II. rendű alperes ugyanis ilyen tényállítást nem tett.

A közzétételre kötelezés kapcsán előadta a fellebbezés, hogy a www.b....hu oldalt egyik alperes sem üzemelteti, így még ha el is tudnák érni az alperesek a közlemény közzétételét, a közzététel idejére nincs ráhatásuk, azt a honlap üzemeltetője bármikor, saját döntése szerint törölheti. Mindezekből következően nem várható el az I. rendű alperestől, hogy ezen internetes oldalon való közzétételt egyéves időtartamban biztosítsa. Az ítéletben meghatározott egyéves közzétételi idő egyébként is eltúlzott, a mai világban a hírek napok vagy hetek alatt meghaladottá válnak, így az egyéves időtartam nem áll egyensúlyban a vitatott közlemények tényleges látogatottságának időtartamával. Emellett az elsőfokú bíróság ezzel arra kötelezi az alperest, hogy az üzemeltetésében álló két honlapot legalább egy évig fenntartsa, ez olyan gazdasági jellegű kötelezettségvállalásra kötelezi az I. rendű alperest a jövőre nézve, amely méltánytalan és nem végrehajtható.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira utalással.

Fellebbezéssel nem volt támadott a felperesek meghaladó keresetét elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezés, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján nem érintette.

A fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást az így rendelkezésre álló adatok alapján helyesen állapította meg. Érdemi döntését és annak kifejtett jogi indokait azonban a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése rendelkezik a jóhírnév védelméről. A (2) bekezdés értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tény hamis színben tüntet fel.

A jóhírnév sérelmét általában a valótlan és a közfelfogás szerint sértő tény állítása, híresztelése, hamis színben feltüntetése okozza. Mindezek alapján az elsőfokú bíróságnak a jóhírnév-sértés kapcsán azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes által sérelmezett közlések tartalmazznak-e valótlan tényállítást, illetve a való tényeket hamis színben tüntetik-e fel, és ezek egyben sértő tartalmat hordoznak-e. A vélemény, a bírálat alapja a véleménynyilvánítás szabadsága, ami ütközhet az emberi méltóság, a becsület vagy a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi joggal, ekkor a jóhiszeműség és a tisztesség tekintetében a társadalom elvárásai alapján kell eldönteni, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága meddig terjedhet. A jogsértés megállapítását azonban csak az követelheti, akire a hírnévrontó közlés vonatkozik.

Helytállóan hivatkoztak az alperesek a fellebbezésükben arra, hogy a kifogásolt nyilatkozatok a II. rendű alperes véleményét és helyzetértékelését tükrözik a felperesek tevékenységével és működésével kapcsolatban, ezért nem tekinthetők tényállításoknak. A véleménynyilvánítás

Alaptörvényben is rögzített szabadsága folytán az értékítélet, bírálat önmagában nem jogsértő, különösen nem az I. rendű felperes, mint közszereplő tekintetében. A közügyekkel összefüggő vélemény nyilvánításának szabadsága különleges védelmet élvez akkor, amikor közfeladatot ellátó, illetve a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érinti, ezért a véleménynyilvánítás köre ilyen személyek esetében tágabb. Mindezek mellett a kifogásolt közlések nem indokolatlanul sértőek vagy bántóak, így nem minősülnek jogszerűtlennek sem, e körben ugyanis nem a felperesek szubjektív megítélése és egyéni érzékenysége az irányadó.

A jogsértés az első kifogásolt közlés tekintetében - amely szerint a II. rendű alperes interpretációjában a II. rendű felperes M... C... Kft.-ben levő üzletrészesnek 2011. szeptember 15-ei értékesítése olyan összefüggésre enged következtetni, miszerint a II. rendű felperes és az annak képviselőjében eljáró I. rendű felperes azért értékesítették az üzletrészüket, hogy lehetővé tegyék a későbbiek során a M... Kft. részére az állami földbérlet pályázatokon való részvételt, ilyen módon az I. rendű alperes által bérelt földekre pályázni tudjanak - nem volt megállapítható. A közlés sem önmagában, sem a szövegösszefüggésre tekintettel valótlan és sértő tartalmat nem hordoz. Valós tény, hogy a II. rendű felperes a M... C... Kft.-ben lévő üzletrészt értékesítette, és hogy a M... Kft. (korábban M... C... Kft.) pályázott az I. rendű alperes által bérelt földterületekre. A közlés további tartalma e nem vitás tényekből levont következtetés, amely bár hordoz negatív felhangot, de sem a közlés módja, sem a tartalma nem alapozza meg jogsértés megállapítását. Emellett a sérelmesnek tekintett közlés döntő része nem a felperesekre, hanem perben nem álló harmadik személyekre vonatkozik, ezért amiatt a felperesek fel sem léphetnek.

A második kifogásolt közlést - amely szerint a II. rendű alperes való tény hamis színben tüntetett fel akkor, amikor az állami földbérleti pályázatok nyilvánosságra hozatalának időpontját összefüggésbe hozta az I. rendű felperesnek a M... A... O... A...-évi történeti választásával, ezzel azt állítva, hogy a földbérleti pályázatok eredményének a kihirdetése azért késett, hogy az a kamarai választások utáni időpontra tevődjön - az elsőfokú bíróság tévesen értékelte akként, hogy abban a II. rendű alperes való tény hamis színben tüntetett fel. A II. rendű alperes a tényekből levont következtetését tette ilyen módon közzé, amely a II. rendű alperes véleményét tükrözi. A kijelentés nem valótlan és nem sértő, így jogsértés megállapítására ez sem ad alapot.

Az I. rendű felperes továbbá kifogásolta a II. rendű alperes azon állítását, mely szerint az I. rendű felperes az állami földek bérletére kiírt pályázatok elbírálásában részt vett. Ezzel kapcsolatban helytállóan hivatkoztak az alperesek a fellebbezésükben arra, hogy a II. rendű alperes ilyen tényállítást a sérelmezett sajtótájékoztatón nem tett, az erre vonatkozó megállapítás ezért tévesen szerepel az elsőfokú ítélet 13. oldal 4. bekezdésében.

Az alperesek helytállóan hivatkoztak arra fellebbezésükben, hogy az I. rendű felperes közszereplő, mely tényből következően számolnia kell azzal, hogy tevékenységét és szereplését kritikával illetik és erről a közvéleményt is tájékoztatják. A tevékenységéről kifejtett kedvezőtlen vélemény, értékítélet ezért önmagában nem alapoz meg személyiségvédelmet akkor sem, ha túlzott vagy felfokozott érzelmeket tükröz.

A negyedik kifogásolt közlés - amely szerint a II. rendű alperes a M... I... Zrt.-nek a biotechnológiai kutatási tevékenységét összefüggésbe hozta a II. rendű felperes tevékenységével és mindezzel azt a látszatot keltette, hogy a II. rendű felperes génmanipulációs technológiát alkalmaz - a II. rendű alperes véleményét és helyzetértékelését tükrözi a felperesek tevékenységével és működésével kapcsolatban, ezért nem tekinthető tényállításnak. Mindezek mellett a kifogásolt közlés nem indokolatlanul sértő vagy bántó, így nem minősül jogszerűtlennek sem.

A kifejtettek következtében tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az alperesek oldalán az állított jogsértést megállapította, és a kért jogkövetkezményeket alkalmazta. A másodfokú bíróság csupán megjegyzi, hogy az elégtétel-adásra kötelezés körében is teljes körűen osztotta a fellebbezés álláspontját abban, hogy az elsőfokú ítéletben meghatározott egyéves közzétételi idő eltúlzott, a közzététel módjára vonatkozó rendelkezés méltánytalan és nem végrehajtható lenne.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve annak fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes teljes keresetét elutasította.

Az eredménytelenül fellebbező felpereseket a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint egyetemlegesen kötelezte az I. és II. rendű alperesek másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek megállapítása során az Itv. 39. §-ának (1) bekezdése és 46. §-ának (1) bekezdése alapján számított, és az Itv. 62. §-ának (1) bekezdés f) pontja alapján fennálló tárgyi illetékfeljegyzési jog következtében le nem rótt 48.000 forint fellebbezési illetéket, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) és (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított 30.000 forint + áfa összegű elsőfokú, és 15.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat vett figyelembe arra is tekintettel, hogy a felperesek 36.000 forint kereseti illetéket leróttak.

, 2015. október 8.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke
Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: